
Doktor s akordeonem

Doktor s akordeonem ze Severního nástupiště

Na 3. lékařské fakultě UK učí mediky a zkoumá poruchy mitochondriální funkce. O víkendu sbalí melodiku a akordeon a jde hrát s kapelou. Hudba **Janu Trnkovi** přináší radost, i když je to pro něho zatím tak trochu dřina. Hrát na hudební nástroje totiž začal teprve před pár lety.

Dvakrát za měsíc sedne vystudovaný lékař do vlaku a s partou podobných nadšenců, kteří si říkají Severní nástupiště, vyrazí na koncert. Ne poslouchat, ale vystupovat. Večer se nese ve stylu na pomezí country a folku, protože právě takovou hudbu tato kapela hraje.

U akordeonu vám dech nedojde

Možná to zní překvapivě, ale Jan Trnka ještě donedávna žádný hudební nástroj neovládal. Doma ho rodiče vedli spíše ke sportu. V kapele hraje čtyři roky na melodiku, která vypadá jako foukací klávesy. „Před dvěma lety jsem si řekl, že bych chtěl umět hrát ještě na akordeon. Najal jsem si soukromého učitele a začal se tomu věnovat. Myslím si, že zájem naučit se hrát je někdy důležitější než talent,“ říká.

Důvod, proč volba padla zrovna na akordeon, byl ryze praktický. V kapele už dvě kytary a další strunné instrumenty byly, a tak sáhl po klávesovém nástroji. „Jeho výhodou je, že ač má podobný zvuk jako melodika, lze tón udržet mnohem delší dobu a vytvořit stabilnější zvukový podklad. A navíc je na něj možné hrát zajímavěji,“ vysvětluje.

Kapela Severní nástupiště, jejíž název vznikl podle nástupiště na smíchovském nádraží určeného k likvidaci, hraje mix country a folku. Blíže je jí česká country než ta americká, na repertoáru má písničky převzaté i vlastní, těch druhých má postupně přibývat. Můžete si ji poslechnout i na YouTube nebo Bandcampu ([Severninastupiste.bandcamp.com](https://severninastupiste.bandcamp.com)).

Jeho akordeon váží pouze něco přes šest kilogramů (velké váží až jednou tolik), takže je dobře přenosný a dá se s ním i lépe hrát vestoje. Daň za to je menší rozsah a méně hlasů. „Mně ale dva hlasy na to, co hraju, stačí,“ přiznává hudebník-amatér.

První vystoupení s akordeonem zvládl Jan už brzy poté, co s učením začal. „Je to ale dáno tím, že si své party vymýšlím tak, abych je dokázal zahrát. V některých písničkách dávám opravdu jenom dva nebo tři tóny či akordy,“ konstatuje a dodává, že zatím pro něho vystupování nepředstavuje odpočinek, protože s nástroji zkrátka ještě trochu zápolí a cvičení ho stojí hodně námahy. Rozhodně by to ale nazval velkou zábavou. A protože zvládat melodiku a akordeon mu stále přijde málo, začal se učit brnkat na mandolínu.

Doc. MUDr. Jan Trnka, Ph.D., MPhil., MSc.

Vystudoval lékařství na 3. lékařské fakultě UK a poté díky stipendiu Gates Cambridge Trust působil i na slavné Cambridgeské univerzitě. Na 3. LF vyučuje mediky lékařské biochemii. Ve svém výzkumu se věnuje mitochondriím a jejich funkci ve vztahu k lidské biologii. Aktuálně rozjíždí projekt směřující k funkci mitochondrií a metabolickým změnám nádorových buněk, jehož cílem je zjistit, jak terapeuticky využít způsob, jímž buňky spotřebovávají různé živiny.